

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בעל אוב - זה פיתום המדבר משחיו, וידעוני - זה המדבר בפיו. הרי אלו בסקילה. והנשאל בהם באזרה.												מ
מאי שנא הכא דקתני בעל אוב וידעוני, ומאי שנא גבי כריתות דקתני בעל אוב ושיריה לידעוני?												ג
הואיל ושניהן בלאו אחד נאמרו.	רבי יוחנן:											◻
ידעוני - לפי שאין בו מעשה.	ריש לקיש:											◻
ורבי יוחנן מאי שנא בעל אוב דנקט?												◻
משום דפתח ביה קרא.												◻
וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												◻
חלוקין הן במיתה.	רב פפא:											◻
ורבי יוחנן												◻
חלוקה דלאו - שמה חלוקה, חלוקה דמיתה - לא שמה חלוקה.	[רבי יוחנן]											◻
ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?												◻
מתניתין דכריתות רבי עקיבא היא	אמר לך: [רבי יוחנן]											◻
לא בעינן מעשה.	דאמר: [רבי עקיבא]											◻
וריש לקיש												◻
נהי דלא בעי רבי עקיבא מעשה רבה - מעשה זוטא בעי.	[ריש לקיש]											◻
מגדף מאי מעשה איכא?												◻
עקימת שפתיו הוי מעשה.												◻
בעל אוב מאי מעשה איכא?												◻
הקשת זרועותיו הוי מעשה.												◻
ואפילו לרבנן?												◻
אינו חייב אלא על דבר שיש בו מעשה, כגון זיבוח קיטור וניסוך והשתחוואה	והתניא:											◻
מאן תנא השתחוואה - רבי עקיבא היא	ואמר ריש לקיש:											◻
לא בעינן מעשה.	דאמר: [רבי עקיבא]											◻
אפילו תימא רבנן, כפיפת קומתו לרבנן הוי מעשה.	ורבי יוחנן אמר:											◻
השתא לריש לקיש כפיפת קומתו לרבנן לא הוי מעשה, הקשת זרועותיו דבעל אוב הוי מעשה?												◻
כי קאמר ריש לקיש נמי לרבי עקיבא, אבל לרבנן - לא.												◻
אי הכי יצא מגדף ובעל אוב מיבעי ליה												◻
במקטר לשד.	אלא אמר עולא:											◻
מקטר לשד - עובד עבודה זרה הוא	אמר ליה רבא:											◻
במקטר לחבר.	אלא אמר רבא:											◻

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המקטר לחבר - חובר חבר הוא.	אמר ליה אביי:	♣										סה.		
אין, והתורה אמרה: חובר זה בסקילה.		!									◇	סה.		
(דברים י"ח) חבר חבר - אחד חבר גדול ואחד חבר קטן, ואפילו נחשים ועקרבים.	תנו רבנן:	■									◇	סה.		
הלכך, האי מאן דצמיד זיבורא ועקרבא, אף על גב דקא מיכוין דלא ליוקן - אסור.	אביי:	■									◇	סה.		
ורבי יוחנן, מאי שנא דכפית קומתו לרבנן הוי מעשה, ועקימת שפתיו לא הוי מעשה?						♣					◇	סה.		
שאני מגדף, הואיל וישנו בלב.	רבא:					!					◇	סה.		
יצאו עדים זוממין שאין בהן מעשה.	מתיב רבי זירא:	■	♣								◇	סה:		
ואמאי? הא ליתנהו בלב			♣									סה:		
שאני עדים זוממין הואיל וישנו בקול.	רבא:					!					◇	סה:		
וקול לרבי יוחנן לאו מעשה הוא?			♣									סה:		
חסמה בקול והנהיגה בקול, רבי יוחנן אמר: חייב	והא איתמר: [רבי יוחנן]	■	♣	◇							◇	סה:		
פטור.	ריש לקיש:	■	♣	◇							◇	סה:		
חייב, עקימת פיו הוי מעשה.	רבי יוחנן אמר:	■										סה:		
פטור, עקימת פיו לא הוי מעשה	ריש לקיש אמר:	■										סה:		
שאני עדים זוממין הואיל וישנו בראיה.	אלא אמר רבא:					!					◇	סה:		
בעל אוב - זה המדבר בין הפרקים ומבין אצילי דיו. ידעוני - זה המניח עצם ידוע בפיו, והוא מדבר מאליו.	תנו רבנן:										■	◇	סה:	
(ישעיהו כ"ט) והיה כאוב מארץ קולך	מיתיבי:									■	♣	סה:		
מאי לאו דמשתעי כי אורחיה?											♣	סה:		
לא, דסליק ויתיב בין הפרקים ומתשעי.										!		סה:		
(שמואל א' כ"ח) ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ	תא שמע:										■	♣	סה:	
מאי לאו דמשתעי כי אורחיה?											♣	סה:		
לא, דיתיב בין הפרקים ומשתעי.										!		סה:		
בעל אוב, אחד המעלה בזכורו ואחד הנשאל בגולגולת. מה בין זה לזה? מעלה בזכורו - אינו עולה כדרכו ואינו עולה בשבת. נשאל בגולגולת - עולה כדרכו, ועולה בשבת.	תנו רבנן:											■	◇	סה:
עולה? להיכא סליק? הא קמיה מנח												♣	סה:	
אלא אימא: עונה כדרכו, ועונה בשבת.												■	◇	סה:
ואף שאלה זו שאל טורנסרופוס הרשע את רבי עקיבא. אמר לו: ומה יום מיומים?												○	◇	סה:
אמר לו: ומה גבר מגוברין?	[רבי עקיבא]											○		סה:
אמר ליה: דמרי צבי.												○		סה:
שבת נמי, דמרי צבי.	[רבי עקיבא]											○		סה:
אמר ליה: הכי קאמינא לך, מי יימר דהאידינא שבתא?												○	◇	סה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אמר לו: נהר סבטיון יוכיח, בעל אוב יוכיח, קברו של אביו יוכיח, שאין מעלה עשן בשבת.	[רבי עקיבא]											○	◇	סה:		
אמר לו: בזיתו, ביישתו, וקיללתו.												○		סה:		
שואל אוב היינו ודרש אל המתים													⚡	◇	סה:	
דורש למתים													!		סה:	
(דברים י"ח) ודרש אל המתים - זה המרעיב עצמו והולך ולן בבית הקברות כדי שתשרה עליו רוח טומאה.	כדתניא:												■ !	◇	סה:	
וכשהיה רבי עקיבא מגיע למקרא זה היה בוכה, ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טומאה - שורה עליו רוח טומאה, המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טהרה - על אחת כמה וכמה. אבל מה אעשה שעונותינו גרמו לנו שנאמר (ישעיהו נ"ט) כי אם עונותיכם היו מבדלים ביניכם לבין אלהיכם.	[רבי עקיבא]												■	◇	סה:	
אי בעו צדיקי ברו עלמא, שנאמר כי עונותיכם היו מבדלים וגו'.	רבא:												■	◇	סה:	
רבא ברא גברא, שדריה לקמיה דרבי זירא.	[רבא]												○	◇	סה:	
הוה קא משתעי בהדיה, ולא הוה קא מהדר ליה.													○		סה:	
אמר ליה: מן חבריא את, הזר לעפריך.	[רבי זירא]												○		סה:	
רב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה, ומיברו להו עיגלא תילתא, ואכלי ליה.	[רב חנינא ורב אושעיא]												○	◇	סה:	
מעונן, רבי שמעון אומר: זה המעביר שבעה מיני זכור על העין.	תנו רבנן: [רבי שמעון]													■	◇	סה:
זה האוחז את העינים.	חכמים:													■	◇	סה:
זה המחשב עתים ושעות, ואומר: היום יפה לצאת, למחר יפה ליקח, לימודי ערבי שביעות חיטין יפות, עיקורי קטניות מהיות רעות.	רבי עקיבא:													■	◇	סה:
מנחש - זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו. בנו קורא לו מאחריו. עורב קורא לו, צבי הפסיקו בדרך, נחש מימינו ושועל משמאלו. אל תתחיל בי, שחרית הוא, ראש חודש הוא מוצאי שבת הוא.	תנו רבנן:													■	◇	סה: